

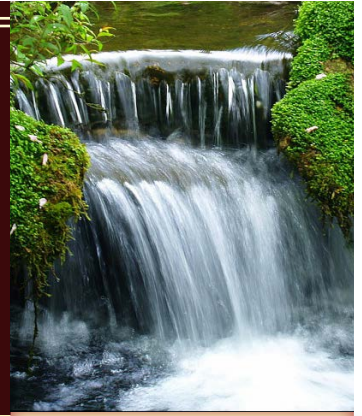
האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

מקוה ישראל ה'

על חיוב ושמירת תורת המקוואות

אור הזוהר 208 ★ אב תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

מקוה ישראל ה'

בו יבוארו: שטירת המקוה שמטהר את הטמאים הוא יסוד קדושת ישראל וטהרתו, גם יבואו בו דברי התעוררות לבאר גודל הפגם המגיע לנפש וגוף האדם הנכשל בהם חס ושלום, והתועלת בזה ובבא למי שנזהר ונשמר בטהרת המקוה כהלכתה.

גם יבואר בו שביום השני כשברא הקדוש ברוך הוא את הרקיע שיהיה מבדיל בין מים למים, התנה הקב"ה עם המים שיהיו מפרישין לישראל בין טומאה לטהרה, להטהר על ידם, ולכן המקוה נקראת "מקוה ישראל ה'".

בו יבואר גודל שענין טהרת המקוה הוא מנהג אבותינו בידינו מאדם הראשון, נח, אברהם, יצחק, ויעקב, ואיך שאבות הקדושים וכן כל הצדיקים מסרו נפשם על קדושת וטהרת המקוה.

והנזהר בהם יתברך בבנים תלמידי חכמים טהורים וקדושים ואריכת ימים, ולא כהטועים שחושבים שאין צריך לדעת ענינים אלו וזה רק נוגע לרב ומורה צדק, ח"ו לחשוב כן, שהלא ידוע לרבים שכהיום הפירצה מרובה על העומד וישנם רבנים קלי הדעת שנותנים הכשרים על מקוואות פסולות ומכשילים הרבים באיסורי כרת רח"ל, ושאלו נמצאים בזמן האחרון שלפני גאולה העתידה ועתה הוא הברור הגדול והנורא, ונשאר לנו בעוה"ר רק רבנים אמיתיים יחידים ממש בדור הזה אשר אין נמכרים עבור בצע כסף ואינם משוחדים להעזי פנים שבדור וכו', כי אנו חיים בזמן קשה של עיקבתא דמשיחא שכבר העידו לנו בש"ס ובזוהר והאר"י הק' והבעל שם טוב זי"ע שרוב הרבנים יהיו מהערב רב רח"ל, ואי אפשר לסמוך עליהם כלל וכלל.

מלוקט מדברי חז"ל בש"ס בבלי וירושלמי, זוהר הקדוש, תיקונים, זוהר חדש ספרי קבלה, ספרי הראשונים, וספרי בעש"ט הקדוש ותלמידיו. תקוותינו כי דבריהם הקדושים יעשו רושם בלבבות בני ישראל, וזה יהיה פרי עמלינו להסיר המכשלה הזאת מבתי ישראל בכל מקום שהם.

גם יבואר בו שביום השני כשברא הקדוש ברוך הוא את הרקיע שיהיה מבדיל בין מים למים, התנה הקב"ה עם המים שיהיו מפרישין לישראל בין טומאה לטהרה, להטהר על ידם, ולכן המקוה נקראת "מקוה ישראל ה'".

והחיוב הגדול שמוטל על כל אחד ואחד שיעשו בעירם מקוה טהרה כבר היה לעולמים בכמה קהלות קדושות שהשתדלו בזה וגם הצליחו ועשו פרי טוב, ואשרי חלקם כי זכות הרבים תלוי בהם ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד.

גם יבואר בו שביום השני כשברא הקדוש ברוך הוא את הרקיע שיהיה מבדיל בין מים למים, התנה הקב"ה עם המים שיהיו מפרישין לישראל בין טומאה לטהרה, להטהר על ידם, ולכן המקוה נקראת "מקוה ישראל ה'".

גם יבוארו בו: א. גודל הנחיצות לטבול במקוה - לעת הצורך. ב. היאך להתנהג באין לו מקוה באותו מקום, והיאך לנהוג כל הזמן עד הטבילה בבוקר. ג. פרטים הנחוצים לדעת לכל טובל במקוה, כמו חציצה. ד. מנהג לטבול בכל יום - וערב שבת קודש - ושבת קודש - ערב יום טוב, ויום טוב. ה. בזמנים שאסור לטבול כמו יום הכיפורים ותשעה באב - כיצד נוהגים.

גם יבואר בו גודל ענין חיוב הלימוד של עניני קדושת המקוואות, ומעלת וחשיבות טהרת המקוה וסגולתה

✧ ✧ ✧

מקוה ישראל ה'

הקדמה

שפירש הרשב"י עליו השלום בזוהר ובתיקונים שהיא בסוד עילאה ט' נקודין לכל סטר כו' עיין שם. וסוד המקוה הוא סוד יהו"ה, שהמקוה בו מ' סאה, וכן יהו"ה בו ארבע אותיות, כל אות כוללת עשר, והיינו סוד מקוה ישראל יהו"ה, והבן בזה מה שאמרו (יומא פה, עמוד ב') מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל, דהיינו טהרת נשמותיהן הדבקים בשמו, נמצא הטובל הוא דבק ביהו"ה ממש לטהר גופו ונפשו, גופו במים, ונפשו ברוחניות השם השורה שם, עכ"ל.

מן קרא דקריאת שמע נפקו שיעורי המקוה בכלל ובפרט שתיבת שמע ישראל מרמז למקוה יוקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ. הנה איתא בזוהר הקדוש בפרשת וירא (דף ק"ב ע"א) וזה לשונו:

כל מה שאכל אברהם בטהרה אכל

תא חזיא כל מה דאכיל אברהם אבינו בטהרה איהו קא אכיל וכו' דאפילו בר נש דאיהו מסאב לא יכיל לקרבה לביתיה, כדין ידע אברהם דהא מסאב איהו ועביד ליה טבילה וכו' עיין שם הלשון.

מקוה מעיין של אברהם אבינו עליו השלום

ובזוהר הקדוש פרשת וירא (דף ק"ב ע"ב) וזה לשונו: ועיינא דמייא הוה תחות ההוא אילנא, ומאן דצריך טבילה מיד מיין סלקין לגביה, ואילנא אסתלקין ענפוי, כדין ידע אברהם דאיהו מסאבא, ובעי טבילה מיד וכו'.

תא חזי דאפילו בשעתא דאומין לון למלאכים אמר לון והשענו תחת העץ בגין למחמי ולמבדק בהו וכו'.

הגם שכל דברי הזוהר הקדוש הם סתומים ומכוסים מכל רעיון בכל מקום, אף על פי כן הדברים האלו שבמאמר הזה הם סתומים ומכוסים לגמרי, והם דברי נביאות לגמרי, על כן הנני מבקש מהשם למחול לי לרמוז איזה רמז להבין מעט מזעיר דבריו הקדושים שמרומז כל המאמר בפסוק הנ"ל.

שמע ישראל מרמז למקוה

איתא בספר גליא רזיא (דף ח' עמוד ב') שפסוק שמע ישראל הוא מרמז למקוה זה לשונו: והנה מה שנראה לפרש לעניות דעתי תחלת דברי איך מן קרא דקריאת שמע נפקו שיעורי המקוה בכלל ובפרט שתיבת "שמע ישראל" חשבונום "תתק"ס לוגי מיא" [רצה לומר עם האותיות והכולל], ושם בספר הקדוש הנ"ל מרמז איך בפסוק היחוד הנ"ל מרומז כל שיעור המקוה, ויוצא לנו מזה כי בפסוק "שמע ישראל" מרמז איך שיטהר אדם עצמו בקריאת שמע

יסוד קדושת ישראל וטהרתן תלויה בשמירה וזהירות בקדושת המקוואות

ישכילן ה'ראים ויתבוננו ה'תלמידים, יתברך ה'בורא ויתהלל ה'מטהר אותנו מכל העמים ומטומאת התאוות וטומאת הנדה והנגעים הנמשכים ממנה מטומאת עריות והזוהרנו בתורתו הקדושה כמה פעמים על הטומאה כמו שכתוב "אל תטמאו בכל אלה" וביותר על טומאת הנדה כמו שכתוב (וירא ט"ו ל"א) "וזהרתם את בני ישראל מטומאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם" וסמוך ליה "זאת תורת הזב" וכו', והזוהר בנדתה" ואמרו חכמינו זכרונם לברכה בנדה (דף ס"ג) מכאן אמר רבי ירמי' אזהרה לבני ישראל וכו'. ויסוד קדושת ישראל וטהרתן תלוי' בשמירה וזהירות בקדושת המקוואות כמפורש בתורתנו הקדושה, וכלשונו הזהב של רבינו הנשר הגדול הרמב"ם בספרו (יד החזקה - סוף הלכות מקוואות פרק יא) וזה לשונו:

דבר ברור וגלוי שהטומאות והטהרות גזירות הכתוב הן ואינן מדברים שדעתו של אדם מכרעתו והרי הן מכלל החוקים וכן הטבילה מן הטומאות מכלל החוקים הוא שאין הטומאה טיט או צואה שתעבור במים אלא גזירת הכתוב היא והדבר תלוי כוונת הלב ולפיכך אמרו חכמים טבל ולא הוחזק כאילו לא טבל ואף על פי כן רמז יש בדבר כשם שהמכוין לבו לטהר כיון שטבל טהור ואף על פי שלא נתחדש בגופו דבר כך המכוין לבו לטהר נפשו מטומאות הנפשות שהן מחשבות האון ודעות הרעות כיון שהסכים בלבו לפרוש מאותן העצות והביא נפשו במי הדעת טהור הרי הוא אומר "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גוליתכם אטהר אתכם" השם ברחמי הרבים מכל חטא עון ואשמה יטהרנו אמן, עד כאן לשונו הקדוש.

מקור המקוה ויסודות' ומנהג אבותינו עוד מימות אדם הראשון והאבות הקדושים ואבותינו במצרים אשר מסרו נפשם בטבילת המקוה.

פוק חזי מה דאיתא בפרקי דרבי אליעזר דעמוד הענן ה' סובב את מחנה ישראל כעיר מוקפת חומה ולא ה' יכול צר ואויב ליגע בהם, וכל מי שהיה צריך טבילה היה הענן מפליטו חוץ ממחנה ישראל שהיה קדוש שנאמר "והיה מחניך קדוש", עיין שם.

סוד המקוה הוא סוד יהו"ה, שהמקוה בו מ' סאה, וכן יהו"ה בו ארבע אותיות, כל אות כוללת עשר, והיינו סוד מקוה ישראל יהו"ה

ואיתא בשל"ה הקדוש - (שער האותיות - אות ט' טהרה יא): וזה לשון ראשית חכמה בשער האהבה בסוד המקוה, כבר נודע מה

ג. בוא וראה, כל מה שאכיל אברהם בטהרה הוא אוכל, ומשום כך הגיש לפניו ואכלו, ושם אברהם בביתו טהרה וטומאה, שאפילו בן אדם שהוא טמא (לא יכול להתקרב לביתו, או ידע אברהם שהרי טמא הוא ועשה) לא היה משמש בביתו, עד שעשה לו טבילה, וכולהו.

ד. ראה בספר ברכת אברהם על הפסוק (במדבר כג, ח) "מה אקב לא קבה א-ל מה אזעום לא זעם ה'", דתיבת אזעום ראשי תיבות א' אלופו של עולם, ו', רמז ליסוד קדושת ישראל, ומובא מהבעל שם טוב זצ"ל על פסוק "זעום תצעד ארץ", זע"ם ראשי תיבות ז' ביחה ע' רובין מ' קוואות, וגם

א. בוא וראה, כל מה שאכל אברהם בטהרה הוא אוכל, ומשום כך הגיש לפניו ואכלו, ושם אברהם בביתו טהרה וטומאה, שאפילו בן אדם שהוא טמא (לא יכול להתקרב לביתו, או ידע אברהם שהרי טמא הוא ועשה) לא היה משמש בביתו, עד שעשה לו טבילה, וכולהו.
ב. ומעין מים היה תחת אותו אילן, ומי שצריך טבילה מיד מים עולים אצלו, והאילן עלו ענפיו, אז ידע אברהם שהוא טמא, וצריך טבילה מיד, וכולהו.

בדק למלאכין [ובהן היה בודק למלאכים] ואמר להון [ואמר להם] "השענו תחת העץ" שגימטריא עולה "שמ"ע ישראל אח"ד" כנ"ל, זהו רמז "תתק"ס לוגי מיא" כנ"ל. (עד כאן תוכן דברי מאור ושמש פרשת וירא)

הבעל שם טוב הקדוש זי"ע שומע במתיבתא דרקיע
ש"מקוה" ש'חיטה וע'ירוב הם יסודי הדת
שהעולם עומד עליהם

שמעתי שתלמידי הרבי ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה היו יושבים ביחד ומתווכחים איזהו הדבר העקרי שראש ומנהיג הדור צריך להשגיח עליו.

יש מהם אמרו שהעיקר הוא להשגיח על הזביחה שיהיה השו"ב ירא שמים, וכן בכל שאר ענינים השייכים לזה כי חס ושלוש מאכלות אסורים מטמטמים את הלב.

ויש שאמרו עירובין הוא העיקר כי הלכות שבת כהררים התלויים בשערה (תגיגה דף י' עמוד א) והאיסור חמור מאוד.

ויש אמרו מקוה היא העיקר להשגיח שהמקוה תהיה כשרה בלי שום חשש, כי אם יסוד בנין האדם הוא חס ושלוש בלי כשרות קשה לו מאוד להתגבר על הרע רחמנא ליצילן.

ואחר זה אמר להם מרן הרב ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה בזה הלשון, תיתי לי כי בעת הזאת פלפלו גם כן במתיבתא דרקיעי איזה מהם עיקר ואמרו כמר וכמר.

במקוה עילאה. מי שאומר הקריאת שמע כתקונו בדחילא ורחימא ואך צריך על כל פנים לטהר עצמו קודם במקוה תתאה בארבעים סאה מים, איך יוכל לקבל טהרה ממקוה עילאה, אם לא טיהר עצמו במקוה תתאה, וזהו שאמרו חכמינו זכרונו לברכה בעל קרי אסור לקרות קריאת שמע דוקא כנ"ל, כי בפסוק הזה מרומזו המקוה עילאה כנ"ל וקל להבין.

שתי התיבות "תחת העץ" עולות בגימטריא
"שמע ישראל"

וזוהו מרומז בפסוק הנ"ל "יקח נא מעט מים", תיבות "נ"א מע"ט מי"ם" גימטריא ר"ס מנין עשרה הוי"ו"ת" רצה לומר, שיקחו לעצמם הקדושה משיעור קומה עילאה דהיינו כל י' קדושות שהם י' היות ועל ידי זה ירחצו עצמם הגשמיות הגוף שמרמזו לרגלים. "והשענו תחת העץ" תיבות תחת העץ מרמזו שאלו השני תיבות עולים בגימטריא שמע ישראל שגימטריא תתק"ס כנ"ל המרמז לתתק"ס לוגי מיא של מקוה וי"ג יותר המרמזו לתיבת אחד שבקריאת שמע, וכל זה היה מרמז להם אברהם אבינו בפסוק הזה שיטבלו עצמם במקוה עילאה המרומז בפסוק שמע ישראל.

וזוהו הרמז בזוהר הקדוש (פרשת וירא דף ק"ב עמוד ב) וזה לשונו ועיינא דמייא הוה תחות ההוא אילנא [ומעין מים היה תחת אותו האילן, דוגמת עץ החיים של מעלה שכל מימי בראשית מתחלקים תחתיו], כנ"ל, שמרומז בתיבת אלו שיעור מקוה עילאה, ובהן הוה

ראשי תיבות ז'עם ת'צעד א'רץ (כי ה'ב' הוא רק אות השימוש ואינה מגוף התיבה) עולה כמנין ת"ט, רומז לגזירות ת"ח ות"ט שהיו אז גזירות כלי' חס ושלוש על אחנו בני ישראל במדינת פולין וליטא.

וזה לשון ספר "אגרות לחם שלמה" (מהגאון משאמלוויא וצוקיל, דף מ"ד ע"א שם אות יוד) משמיה דהבעל שם טוב זי"ע שאמר על הפסוק (תבוקק ג) "בזעם תצעד ארץ", זע"ם נוטריקון ז'ביחה ע'ירובין מ'קוה, שג' דברים אלו הם ראשיים ונחוצים מאד שצריכין לישראל דהיינו שחיטה כשרה/מושחט ובודק ירא שמים, ושיהיה עירובין בעיר, ומקוה כשרה, ועל ידי זה יצעד ויקומם הארץ.

ולעניית דעתי יש לרמז זה במה שכתוב בחידת שמשון (שופטים י"ד) ומע"ז יצא מתוק, מ'קוה ע'ירובין ז'ביחה, על ידי אלו נשפע שפע לישראל. ויש לפרש בפרשת שופטים "ונגש הכהן ודבר אל העם ואמר אלהם "שמע ישראל" כו', וכתב רש"י ז"ל אפילו אין בכך זכות אלא קריאת שמע על לבד כדאי אתם שיושיע אתכם, (עיי' בסוטה מ"ב ע"א לשון חז"ל בשם רבי שמעון בן יוחאי), ורש"י שינה בלשון אחר.

ויש לומר דנרמז בלשונו הקדוש אפילו אין בכך אלא קריאת שמ"ע, נוטריקון ש'חיטה מ'קוה ע'ירובין, כדאי אתם שיושיע אתכם. ונראה לפרש ב"זעם תצעד ארץ", על פי מה שכתוב בספר הקדוש אוהב ישראל (פרשת בראשית) בשם האריז"ל דמה שכתוב בפרשת בחקותי "והארץ אזכור", רצה לומר, דהשם יתברך יזכור מה שהארץ חטאה ושינתה מאמרו של הקדוש ברוך הוא שאמר שתוצא הארץ עץ פרי עושה פרי והארץ שינתה ותוצא עץ עושה פרי. וזה מליצת זכות על ישראל כשיחטאו חס ושלוש כיון שנברא מדבר שחטא, אם כן אין חידוש שיחטא האדם עד כאן דבריו עיין שם. וזה בזעם, כשיש זעם מהקדוש ברוך הוא חס ושלוש, אז תצעד ארץ, ללמד זכות עלינו והבן.]

ה. ראה ספר הקדוש עץ חיים (שער ה פרק ה'), שם, עץ חיים (כללי מוהרח"ו ז"ל), ובספר נהר שלום (דף טו עמוד ב) וזה לשונו: ע"י טלית קטן יכוין להמשיך מוחין פנימים ומקיפים דעיבור ויניקה וגדלות דפרצוף ו"ק שהם חח"ן בג"ה דת"י דחו"ג דנה"י וחג"ת וכח"ב דנה"י וחג"ת דחג"ת דישו"ת ובתוכם מלובשים הג' צלמים דנרנח"י דנפש ודנרנח"י דרוח ודנרנח"י דנח"י דני"ר רוח דנשמה דמ"ה ודב"ן ובתוכם מלובשים המוחין דעיבור יניקה ומוחין והם ד' שמות אלהים דידוי"ן ודההי"ן ודאלפ"ן בציו"ר (ע"ב) ויו"ד באמא וכנגדם באבא ובתוכם הנרנח"י שהם י' הוי"ו"ת בניקוד הידוע בנרנח"י דנפש

ובנרנח"י דרוח ובנרנח"י דנח"י ומתפשטים הנר"ן דצלמים הנז' בחח"ן בג"ה דת"י דכלי היצון הנק' נה"י ודכלי אמצעי הנק' חג"ת ודכלי הפנימי הנק' כח"ב דפרצוף נה"י וחג"ת דחג"ת דמ"ה ודב"ן דבינה דז"א והחיה דצלמים הנזכר דעיבור יניק' ומוחין נמשכת ומתפשטת בכל עשר ספירות דפרצופים הנז' דז"א וחזרת לצאת בדרך אור חוזר דרך השערות ומתפשטת מעילא לתתא בכל עשר ספירות דפרצופים הנז' דז"א והנפש דחיה דמוחין דעיבור שהם השערות הנק' בשם קוצים המתפשטים עד החזה והם הציצית דטלית הנז'. ויכוין להמשיכם לאור מקיף לרחל והנפש דחיה דמוחין דיניקה והם השערות הנק' בשם נימין המתפשטים עד הגרון דז"א יכוין להמשיכם לאור מקיף לנוק' העליונה הנק' לאה והנפש דחיה דמוחין דגדלות הנק' בשם שערות המתפשטים עד רישא דקרקפתא דז"א יכוין להמשיכם לאור מקיף לז"א וכולם הם בחינת אור מקיף הקטן ה' הנק' מקיף החוזר המקיף לאותו פרצוף בלבד והיחידה דצלמים הנזכרים שהם בחינת עשר שמות מ"ה שהם מספר טלית יכוין להמשיכם לאור מקיף לכל העשר ספירות דפרצוף הנזכר דז"א והם בחינת אור מקיף הגדול הישר והם בחינת הטלית.

ראה עוד ספר הקדוש פרי עץ חיים (שער ר"ח תנוכה ופורים פרק ו') וזה לשונו: עוד המן העץ, גימטרי' י' הוי"ו"ת ס"ר, אכן ס"ר המות, שכולם מסכימין במפלת המן ובניו, והיינו "המן מן התורה מנין" וכו', אכן ס"ר מר המות, שכולם נתלו בבזיון, לכן מיתתו היתה בסייף. [ראה עוד כתבי הרמ"ע מפאנו (מאמר הנפש חלק ז' פרק י"ז), מה שכתב בזה].

ו. תשובה מן השמים על גודל ענין הטבילה: ובתשובות שהשיבו מן השמים לקדוש אחד מרבנן קמאי הרב החסיד רבינו יעקב הלוי ממרויש ומקרבל זללה"ה אשר שאל על ידי התבודדות ותפלה והזכרת שמות הקדושים על ענין טבילת בעל קרי, והשיבו לו מן השמים בזה הלשון: "ועבדתם את ה' אלקיכם" הוי אומר זו תפלה, אפשר טמא ומקריב קרבן, ואם תאמר שארי טומאות, אינו דומה טומאה היוצא מאונס לטומאה היוצאת מדעת, אינה דומה טומאה הבאה מחוץ, לטומאה היוצאת מגופו, ועזרא כשתקן, ברוח הקדוש ראה ותקן.

הדבר הזה גורם אריכות הגלות כי אם היתה תפלת ישראל כתיקונה כבר היה נשמע תפלתם זה ימים רבים

ועל הירושלמי: דע אילו ה"י עמהם בבית המדרש לא מצאו ידיהם, ועוד הרי חזר בו ואמר קודם תקנת עזרא נשנית משנה זו, הדבר זה גורם אריכות

והסימן הוא במקרא (חבקוק ג') "בזע"ם תצעד ארץ ז", ראשי תיבות "ז' ביחתי, "ע' ירוביני, "מ' קוה" [מצא בעמוד הבא], כל אלה הם

יסוד הארץ. עכ"ל.

(ס' ברכות אברהם פ' ואתחנן, בית אהרן בליקוטים, וכ"ה בעל שם טוב עה"ת פ' יתרו)

הגלות כי אם היתה תפלת ישראל כתיקונה כבר ה' נשמע תפלתם זה ימים רבים, אך סבלות הגלות ולימוד התורה ומעשים טובים הם העומדים לישראל.

אם יטהרו שליחי ציבור בכל מקום ימהרו את ביאת הגואל

ואחר זה השיבו לו עוד בזה הלשון: שמענו מאחורי הפרגוד לטהר את ישראל יחד אי אפשר, אך אם יטהרו שליחי ציבור בכל מקום ימהרו את ביאת הגואל, ובכל מקום מוגש לשמי ומנחה טהורה אבא אליך וברכתך. אחרי ראותי כל אלה שאלתי ליל ג' י"ט כסלו אם התשובה הנזכר לעיל באו אל פי מאת ה' והדברים נאצלו מרוח הקודש ויש בהם תועלת או טוב להסתירם ולהעלימם. ועל זה השיבו לו: תדע כי באמת המה דברי ה' ודברים עתיקים ועתיק יומן אמרו והיום יום בשורה וחכינו עד אור הבוקר, ואחר שעה השיבו לו עוד בזה הלשון: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמוע אל הכהן (רצה לומר, עורא הכהן) העומד לשרת שם ומת האיש ההוא, והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך, עד כאן לשון התשובה. (שאלות ותשובות מן השמים, סימן ה', הובא ברדב"ז סוף ח"ה).

ז. (ספר חבקוק פרק ג' פסוק י"ב) כְּזֶעַם תִּצְעַד אֶרֶץ בְּאֵף תְּדוּשׁ גּוֹיִם. ראה רש"י חבקוק (פרק ג' פסוק י"ב) וזה לשונו: "בזעם תצעד ארץ" - לגרש שבעה עכו"ם. ובמצודות דוד שם פירוש: תצעד ארץ - רמסת יושבי הארץ.

ח. ידוע דרשות הרבים הוא מעלמא דפירודא הסטרא אחרא, ורשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה כנסת ישראל, (ראה בתיקוני זהר (דף ס"ט עמוד א'), דרשות לחם שלמה לשמחת תורה דרוש ע'), והסטרא אחרא הוא המלאך המות, הוא הסמ"ך מ"ם, ואין לו זמן לעבוד בריטעיל ונעשה חכם ונעשה האלסעילער, וכל תכסיסי מלחמה של הסמ"ך מ"ם הוא, שמעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה שהבשר לא יהיה כשר, וידוע שמערכת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיילי ועל ידי זה הכל ברשתו, רח"ל.

וראה מה שכתב בעל "תולדות יעקב יוסף" (פרשת נשא בדיה העולה) וזה לשון קדשו: עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דיליה המאכיל טריפות לרבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש. ועל ידי זה מעבירים על הדת ונעשים אפיקורסים כמו שכתוב בדברי חיים בשו"ת (י"ד חלק א' סי' ז) כותב שעל ידי שוחטים שהיו קלים, הרבה קהילות התקלקלו בגרמניה, ועזבו את דרך היהדות רח"ל (עיי' שם באריכות).

ט. ראה בתיקוני זהר (דף ס"ט עמוד א') וזה לשונו: בראשית יר"א שבת, (ובזה שבתותי תהא דחיל, יר"א תורה, יר"א ברי"ת, כמה דצריך נטירו דברית, דלא יעול ליה ברשו נוכראה, כוונא דא צריך בר נש נטירו דשבת, דלא לאפקא מרשות היחיד ויעול ברשות הרבים, רשות היחיד איהי שכנינא, רחבו ד' ואינון יוק"ק, וגבה עשרה יו"ד ק"א וא"ו ק"א, רשות הרבים נחש אשת זנונים, סם דאל אחר דאיהו סמאל, ואיהו כללא דשבעין אומין, ואיהי חללה זונה, ובעלה חלול שבת איהו, ובגין דא מאן דאפיק מרשות היחיד לרשות הרבים חייב סקילה.

ערוב איהו עמודא דאמצעיתא, וביה מטלטלין מבית לבית, דאינון שכינה עלאה ותתאה, ועלייהו אתמר את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו, דא מקדש יו"ד אות שבת, (דא ברי"ת) דצריך לנטרא ליה בבת זוגיה, דאיהי קדושה דייליה, ברכה דייליה, דעלה אתמר ויברך אלקי"ם את יום השביעי ויקדש אותו, ויברך דא ברכה, ויקדש דא קדושה, ולגבי תרוייהו הוו נפקי קדמאי לקדמות כלה, והוו אמרי תרי זמני באי כלה באי כלה, בההוא זמנא קול חתן וקול כלה. עד כאן לשונו.

הצדיק הקדוש רבי שלמה זלמן עהרענרייך זי"ע משאמלויא (בעל שאלות ותשובות דרשות לחם שלמה): וכן יתאמץ כל אחד ואחד במסירות נפש שלא יפריעו חס ושלום העירוב שעשינו ברוך השם על צד היותר טוב, והארכתי בביאור הטובה הרבה של העירוב וכוונתו לעשות מרשות הרבים רשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה כמבואר בספרים הקדושים, והוספתי דרש"י ז"ל כתב בפרשת וירא כי שם אלקים הוא לשון רבים, עיי' שם בפסוק ויהי כאשר התעו אותי אלוקים, ושם הוי"ה ברוך הוא הוא לשון יחיד, (וחוץ מזה שם הוי"ה הוא רשות היחיד רחבו ד' אותיות גבה עשרה במילוי יו"ד אותיות, עיי'

במעשה רוקח מסכת שבת), וכשעושי עירוב נעשה מרשות הרבים רשות היחיד ונתהפך מדין לרחמים, משם אלוקים להוי"ה ברוך הוא, ונמתק הדין לרחמים, וזכות זה יעמוד לנו להשמר מכל יגון וצרה, ויתרומם קרנינו בפרנסה טובה, ונזכה להושע בדבר ישועה ורחמים במהרה בימינו אמן.

(דרשות לחם שלמה לשמחת תורה דרוש ע').

ובספר הקדוש אוהב ישראל (פרשת מסעי) וזה לשון קדשו: ולזה תיקן שלמה המע"ה נטילת ידים לכל דבר שבקדושה לאכילה שהוא במקום קרבן בעת הזאת, ולשארי דברים שבקדושה ובפרט בלילה בעת השינה אז הוא עיקר זמן אחיזה להם רחמנא ליצן בהידים שהם התפשטות הכוחות. אמנם כשנותנים על הידים מים שהם בחי' חסדים בזה מסירים אחיזתן. גם מ"ם הוא מספר ט' יודי"ן משמות הק' ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן. ועל ידי המים מחזירים ומדביקים הכוחות לשורשן הרמה בקודש. וזהו שאו ידיכם קודש (תהלים קלד, ב) היינו להעלותן לבחי' קודש וכנ"ל. וזהו גם כן סוד רום ידיהו נשא (חבקוק ג, י) כי רו"ם הוא גם כן בחי' חכמה קדישא.

ובזה נתבאר סוד נטילת ידים והוא נקרא בבחינת אבידה מדעת. כי בריאת העולמות היה על דעת זה למען יתעצם איש הישראלי כל ימיו בעבודת ה' ולעבוד אותו באמת בעודו בחיים חיותו ולהעלות אלו הכוחות ויקבל שכל נצחי על זה מהאל הטוב והמטיב בחסדו. והעירוב הוא סוד אבידה שלא מדעת. כי נשמתו של אדם הראשון נחצבה מאתר עילאה וזיהרא קדישא, וכאשר בא לידו אותו מעשה האכילה מעץ הדעת טוב ורע אז כל הנשמות נתערבו בטוב ורע כי באדם הראשון היו כלולים נשמות ישראל כולם. וכן כשהאדם הולך אחר תאוות לבו ותוקף תשוקת חומר וביא לידו חטאים רחמנא ליצן אז על ידי זה מערב גם כן טוב ברע חס ושלום. וזהו בבחינת אבידה שלא מדעת ע"ד (סוטה ג.) אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות. גם כי לא על דעת כן ברא הבורא ברוך הוא וברוך שמו את העולם כי אם לעבדו ולבחור רק בטוב סלה ולבל יהיה שום אחיזה להחיצונים על ידי מעשה בני אדם רחמנא ליצן כי מפשעיהם לכל חטאתם רצה לומר על ידי המחשבות רעות רצה לומר שמביאם לזה יש אחיזה להחיצונים רחמנא ליצן בהכוחות שבאו מעולם המחשבה וצריך להעלותן למקורן ולשורשן לעולם המחשבה שהוא בסוד שם ע"ב הק' הוא הוי"ה במילוי יודי"ן.

ולזה תיקן שלמה המע"ה בחכמתו הנפלאה עירובין לשבת קודש והמוציא חוץ לעירוב הוא מוציא מרשות לרשות אחר. כי מבפנים לעירוב הוא רשות הקדושה והטוב, וחוץ להעירוב הוא רשות ס"א רחמנא ליצן. ועל ידי העירוב יופרד ויתפרש אחיזתו לגמרי וישאר אך קודש לבד ואז אינו מעורב טוב ברע כלל כי עיקר אחיזתו נמשך מבחי' יד השמאלי בחי' גבורי"ה שהוא מספר רי"ו. וסוד עירוב הוא ע"ב רי"ו. ועי"ז נכלל השמאל בהימין כי שם הק' ע"ב הוי"ה במילוי יודי"ן הוא מקור ושורש החסד עליון. גם רי"ו אותיות ישנו בהשם הקדוש והנורא שם ע"ב המפורש היוצא מפסוקי (שמות יד, יט כא) "ויסע ויבא ויט" והבן זה.

ואז בימי שלמה המלך עליו השלום נשאר כולו טוב וחסד מזוכך על ידי חכמתו ועבודתו הקודש ואז היתה הסיהרא קדישא במילואה וטובה ולזה אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה (דח"י ב' ט, ס) וכמבואר למעלה בפרשת פינחס. ועל ידי התיקון שעשה בזה בחכמתו והעלה הכל לשורשו לבחינת קודש על ידי זה נעשה שמחה וחדוה ותענוג בכל העולמות להמשיך כל חדו וכל טיבו לכל העולמות ולהכנס"י לעילא ותתא. ולזה יצתה בת קול ואמרה בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני והבן זה.

ובספר אוהב ישראל (לחג השבועות): וזה לשון קדשו: יש לומר, כי סוד העירוב הוא סוד יחוד וקישור עלמין עילאין בעלמין תתאין בסוד יחוד הוי"ה אדנ"י. לבל יהיה אחיזה לחיצונים רחמנא ליצן. ולזה עיר של רבים צריכה שיור. כדי שלא תשתכח תורת רה"ר. כדפירש"י. והיינו כי רה"ר הוא מקום שיש אחיזה לחיצונים רחמנא ליצן. וסוד העירוב הוא לקשר ולייחד הקדושה. לבל יהיה אחיזה לחיצונים רחמנא ליצן. אמנם עם כל זה צריך לישראל מקום בחוץ לעירוב לאחיותם. ולזה צריכים שיור לעירוב. אמנם כשישנו חמשים דיורין א"צ שיור. כי הנה כל רצועה שבא"י מרמת לארץ חפץ החיים ארץ הקדושה סוד המלוכה הק'. וכמו שיש בעלמא דבינה סוד ה' עילאה בסוד ה' אותיות מנצפ"ך. וכ"א כלול מעשר והם חמשים שערי

על ידי מקוה ניצל מששים רבוא מזיקין

וכן בטבילה במקוה יקבל עליו מסירת נפש על קידוש השם, כמו שכתב (באוצר הסיפורים חלק ב' סימן ז') מסדר המערכת מסירת נפש במקוה מידי יום ביומו של כבוד קדושת רבינו הגדול והקדוש או"ר החיים מצאנו זכרונו צדיק וקדוש לברכה, ראה שם וקדש עצמך במים הקדושים ויסיר ויובדל ממך מי החטאות והאשמות וסר עונך וחטאתך תכופר, ותנצל משיתין ריבוא מזיקין דתחות ידא דיצר הרע כמובא בהקדמת תיקוני הזוהר (דף י"א ע"א), עיין שם. (אור זרוע לצדיק)

על ידי המקוה ניצל מהמצערים אותו בקבר

על כן יראה האדם לטהר כתמי הנשמה בעודו בחייו טרם צאתה מהעולם הזה, על כן יזהר אדם ביום שאירע לו מקרה בלתי טהור שראה קרי בלילה, יטהר עצמו בטהרה ראויה לכל מקרה בלתי טהור, וכל הנזהר בה ניצל מכתמי נגעני בני אדם שהם חופפים סביב הקבר ומצערים אותו בקבר וכו', הרי הוא מוסר בניו לחיצונים והוא אוכל בשר זרעו ויצטרך לתת דין וחשבון על זה.

(אור הישר, עמוד גמ"ח פ"ט)

בינה, והוא בסוד חג השבועות הזה סוד שער הנו"ן כידוע לידעי חן. ככה ישנו חמשים שערים בסוד המלוכה הק' סוד ה' תתאה. וצריך לייחדם ולקשרם יואגדו אלה באלה. אלו הנו"ן. באלו הנו"ן. לבל יהיה אחיזת החיצונים רחמנא ליצן בהמלוכה הק' חס ושלום רק שיהיה מלכותו בכל משלה ולסוד זה צריך שיור לעירוב כעיר חדשה שהיתה ביהודה שהיה בה נו"ן דיוורין. כדי שיהיה מקום להשראת הק' של ג' שערי בינה העליונים הקדושים והבן זה, עד כאן לשונו. (וראה עוד באר מים חיים פרשת יתרו, ועיין עוד סדורי של שבת שורש ב' ענף א' בענן זה).

י. ראה בספר הקדוש באר מים חיים פרשת בהעלותך (פרק ח):

צריך לטבול בערב שבת קודש לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודו של עולם

בערב שבת קודש בעת אשר יתחיל הארת השבת קודש ואז צריך האדם לעלות אל לבו בחינת הבשת האמור להתבייש במר נפש ממעשה החול ולבוא לבחינת תשב כנוצר. בא הרחיצה במים חמין להראות אשר צריך לטבול ברשפי אש להיות אש אכלה אש של היצר הרע, וזה הוא עיקר

הטבילה שאדם צריך לטבול בערב שבת קודש לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודו של עולם באש להבה אכלה סביב. ועל כן חיוב זה הוא מדברי נביאים ופסקי חכמינו זכרונום לברכה בגפ"ת. ואך אחרי זה צריך עוד לטבול בארבעים סאה המבואר בדברי הרב האר"י ז"ל. שהם המים המטהרים מכל טומאה לטהר את הגוף מכל מיני טומאות במים שהנדה טובלת בהן. והכל רמז על טבילת הלב במי הדעת שהוא העיקר כמו שאיתא ברמב"ם ז"ל (בסוף הלכות מקואות) כאשר הארכנו בזה בחיבורנו סידורו של שבת (שורש הראשון ענף ג'). אבל טבילת החמין הוא חיוב יותר כי כל דבר אשר יבוא באש תעבירו באש וטהר כנאמר. ובזה הנער בא אל המלך מלכו של עולם לקבל אור קדושת ה' ועולה לבחינת קדם קדמתה למעלה מכל בחינות עולם הזה למקום התשובה הנקרא עולם הבא והוא שבת קודש הרומז ליום שכולו שבת בחינת עולם הבא. ואז הקדם מכפר ומכסה על האחור וזדונות נעשין זכויות. (באר מים חיים פרשת בהעלותך - פרק ח).

ראה עוד תיקוני זהר (דף ס' עמוד א'), רעיא מהימנא (השמטות דף רס"ד עמוד ב'), רעיא מהימנא (במדבר פרשת פנחס דף רמ"ב עמוד א'), תיקוני זהר (דף כ' עמוד א'), תיקוני זהר (דף ס"ו עמוד ב').

סדרת הספרים קובץ שופר הזוהר

(20 כרכים) – לתרומות עבור הדפסה והפצת הספרים – טל: 0527651911

קובץ שופר הזוהר

כרך ב'
ובו ספר אחד
(284 עמודים):
ספר התשובה

קובץ שופר הזוהר

כרך א'
ובו שני ספרים נפתחים
(268 עמודים):
קובץ הסקמות ומכתבים
כח הזוהר חלק ג'

בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא בר חמי.

קובץ שופר הזוהר

כרך ג'
ובו ששה ספרים
נפתחים (252 עמודים):
פתח אליהו המבאר
סגלת פתח אליהו
גימטריזות הזוהר/קובץ
הסקמות ומכתבים/כח
הזוהר חלק ב' הפעל
שם טוב והשחיטה

קובץ שופר הזוהר

כרך ה'
ובו אחד עשר ספרים
נפתחים (228 עמודים):
יהודי הזוהר
הכשרות והשבת/אסתת
הזוהר/גאלת הזוהר
הזוהר וזר סיני/דרשה
לסליחות תשע"ג/זוהר
לבר מצוה/זוהר בר פי
רב דחד יומא/סיום
הזוהר/10. ים הזוהר/11.
כח הזוהר

קובץ שופר הזוהר

כרך ד'
ובו ששה ספרים
נפתחים (228 עמודים):
הזוהר וספריו/הזוהר
בעקבה/הזוהר ומשיח
הזוהר והגאולה/הזוהר
המוזוהר/הזוהר הגאולה

